

Środa, 5 maja 2010 r.

11. gratuluje komitetowi organizacyjnemu igrzysk w Vancouver sukcesu Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich 2010;
12. zauważa, że właściwym do spraw stosunków UE-Kanada pozostaje jedynie szczebel federalny, lecz z zadowoleniem przyjmuje udział prowincji i terytoriów w negocjacjach dotyczących kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej, a także w niektórych aspektach stosunków UE-Kanada;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, obecnej prezydencji UE, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz rządowi Kanady.

SWIFT

P7_TA(2010)0143

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie zalecenia Komisji dla Rady w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczących umowy służącej udostępnianiu Departamentowi Skarbu Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów finansowych w celu walki z terroryzmem i finansowaniem go

(2011/C 81 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając porozumienie między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o wzajemnej pomocy prawnej ⁽¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji dla Rady w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczących umowy służącej udostępnianiu Departamentowi Skarbu Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów o płatnościach finansowych w celu walki z terroryzmem i finansowaniem go ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję legislacyjną z dnia 11 lutego 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu z Unii Europejskiej do Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów finansowych do celów Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów(05305/1/2010 REV 1 – C7-0004/2010 – 2009/0190(NLE)) ⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 218 ust. 6 lit. a) w związku z art. 82 ust. 1 lit. d) i art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE (C7-0004/2010),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie przewidywanego porozumienia międzynarodowego dotyczącego udostępniania Departamentowi Skarbu USA danych z komunikatów o płatnościach finansowych w celu zapobiegania terroryzmowi i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 34.

⁽²⁾ SEC(2010)0315 wersja ostateczna.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0029.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0016.

Środa, 5 maja 2010 r.

- uwzględniając wniosek w sprawie decyzji Rady (COM(2009)0703 oraz 05305/1/2010 REV 1),
 - uwzględniając treść Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu z Unii Europejskiej do Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów finansowych do celów Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów (16110/2009),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 12 kwietnia 2010 r. (dokument zastrzeżony),
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Parlament z zadowoleniem przyjął porozumienie między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o wzajemnej pomocy prawnej oraz „deklarację waszyngtońską”, przyjętą dnia 28 października 2009 r. na spotkaniu trojki ministerialnej USA-UE na temat WSiSW, w sprawie zacieśnienia współpracy transatlantyckiej w obszarze sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa w kontekście poszanowania praw człowieka i swobód obywatelskich,
- B. mając na uwadze, że Parlament kładzie duży nacisk na potrzebę współpracy transatlantyckiej,
- C. mając na uwadze, że w dniu 30 listopada 2009 r. Rada podpisała umowę przejściową UE-USA w sprawie przetwarzania i przekazywania danych z komunikatów finansowych dla celów amerykańskiego programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów (TFTP) (umowa FMDA), która ma być tymczasowo stosowana od dnia 1 lutego 2010 r. i wygasa najpóźniej w dniu 31 października 2010 r.,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z traktatem lizbońskim formalne zawarcie tej umowy przejściowej wymagało zgody Parlamentu,
- E. mając na uwadze, że dnia 11 lutego 2010 r. Parlament postanowił nie wyrazić zgody na zawarcie umowy FMDA,
- F. mając na uwadze, że Parlament zwrócił się do Komisji o natychmiastowe przekazanie Radzie zaleceń w związku z długoterminową umową ze Stanami Zjednoczonymi dotyczącą zapobiegania finansowaniu terroryzmu,
- G. mając na uwadze, że każda nowa umowa w tej dziedzinie powinna być zgodna z nowymi ramami prawnymi ustanowionymi traktatem lizbońskim oraz z obecnie wiążącą Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej,
- H. mając na uwadze, że Parlament ponowił wnioski zawarte w rezolucji z dnia 17 września 2009 r., w szczególności w ust. 7-13,
- I. mając na uwadze, że w dniu 24 marca 2010 r. Komisja przyjęła nowe zalecenie w sprawie TFTP oraz dyrektywy negocjacyjne,
- J. mając na uwadze, że oczekuje się, iż Rada podejmie decyzję w sprawie przyjęcia dyrektywy negocjacyjnych w dniu 22 kwietnia 2010 r.,
- K. mając na uwadze, że dyrektywy negocjacyjne odzwierciedlają istotne elementy zawarte w odpowiednich rezolucjach Parlamentu Europejskiego dotyczących tej kwestii,

Środa, 5 maja 2010 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja i Rada wykazały się nowym duchem współpracy oraz chęcią do współdziałania z Parlamentem, zgodnie z zawartym w traktacie zobowiązaniem dotyczącym natychmiastowego przekazywania Parlamentowi pełnych informacji o wszystkich etapach procedury; ponownie podkreśla swoją otwartość na porozumienie, które pomogłoby zarówno Europie, jak i Stanom Zjednoczonym umocnić swoją pozycję w walce z terroryzmem w interesie bezpieczeństwa swoich obywateli, nie naruszając zasad praworządności;
2. liczy na dalsze zaangażowanie, działanie w duchu konstruktywnej współpracy oraz uczciwość, jakimi wykazali się przedstawiciele rządu USA w okresie poprzedzającym głosowanie w Parlamencie w dniu 11 lutego 2010 r. oraz po nim;
3. przypomina o swojej ogromnej determinacji w walce z terroryzmem oraz o swoim przekonaniu, że należy dalej rozwijać i umacniać ramy współpracy transatlantyckiej dla celów walki z terroryzmem; jednocześnie uważa, że europejskie wymogi prawne dotyczące sprawiedliwego, proporcjonalnego i zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych mają ogromne znaczenie i muszą zawsze być przestrzegane;
4. ponownie podkreśla, że przepisy UE w sprawie śledzenia działalności finansowej terrorystów opierają się na zgłaszaniu podejrzanych lub nieprzepisowych transakcji przez indywidualne podmioty finansowe;
5. podkreśla, że UE wciąż musi określić podstawowe zasady dotyczące tego, w jaki sposób będzie generalnie współpracować z USA dla celów walki z terroryzmem i w jaki sposób można by zachęcić dostawców danych z komunikatów finansowych o przyczynienie się do tej walki lub, mówiąc bardziej ogólnie, do wykorzystywania przez organy ścigania danych zebranych w celach komercyjnych;
6. ponownie kładzie nacisk na „ograniczenie celu” umowy, aby zagwarantować, że każda wymiana informacji będzie ściśle ograniczona do informacji wymaganych do celów walki z terroryzmem i że odbywać się ona będzie w oparciu o wspólną definicję „działalności terrorystycznej”;
7. podkreśla, że zasady proporcjonalności i konieczności są kluczowe dla przewidywanego porozumienia oraz zwraca uwagę, że problem polegający na tym, że dostawcy danych z komunikatów finansowych nie są w stanie (z przyczyn technicznych lub związanych z zarządzaniem) przeszukiwać zawartości komunikatów, co prowadzi do przesyłania danych „hurtowo”, nie może być rozwiązany przez mechanizmy nadzoru i kontroli, ponieważ podstawowe zasady prawa o ochronie danych już zostały naruszone;
8. podtrzymuje swoją opinię, że „hurtowe” przekazywanie danych stanowi odejście od zasad stanowiących podstawę prawodawstwa UE oraz stosowanych przez nią praktyk i zwraca się do Komisji i Rady o właściwe potraktowanie tej kwestii w negocjacjach, mając na względzie, że TFTP jest obecnie tak skonstruowany, iż nie pozwala na ukierunkowaną wymianę danych; rozwiązania powinny obejmować ograniczenie zakresu przekazywanych danych i określenie rodzajów danych, które wyznaczeni dostawcy mogą filtrować i ekstrahować, a także rodzajów danych, które mogą być objęte transferem;
9. uważa, że porozumienie o wzajemnej pomocy prawnej nie stanowi wystarczającej podstawy dla wniosków o przekazanie danych do celów TFTP, w szczególności z uwagi na to, że nie dotyczy ono przelewów bankowych między krajami trzecimi i ponieważ wymagałoby to w każdym przypadku uprzedniej identyfikacji konkretnego banku, podczas gdy TFTP opiera się na ukierunkowanych poszukiwaniach transferów środków; przyszłe negocjacje powinny koncentrować się na znalezieniu rozwiązania pozwalającego na ujednoczenie jednego z drugim;
10. jest zdania, że po ustanowieniu mandatu należy wyznaczyć publiczny organ sądowy w UE, którego zadaniem będzie przyjmowanie wniosków od Departamentu Skarbu Stanów Zjednoczonych; zwraca uwagę, że niezmiernie ważne jest jasne określenie charakteru tego organu oraz ustaleń dotyczących nadzoru sądowego;

Środa, 5 maja 2010 r.

11. w związku z tym wzywa Radę i Komisję do zbadania sposobów ustanowienia przejrzystej i uzasadnionej prawnie procedury wydawania zezwoleń na przekazywanie i ekstrakcję odpowiednich danych, jak również procedury wymiany danych i nadzoru nad nią; podkreśla, że takie kroki należy podejmować przy pełnej zgodności z zasadą konieczności i proporcjonalności, a także praworządności oraz przy pełnym poszanowaniu wymogów dotyczących praw podstawowych na mocy prawa UE, powierając odpowiedzialność organowi europejskiemu, co umożliwiłoby pełne stosowanie odnośnego prawodawstwa europejskiego;

12. w przypadku niemożności realizacji powyższych ustaleń w krótkim terminie nalega na zastosowanie podejścia dwutorowego, przewidującego rozróżnienie między ścisłymi środkami zabezpieczającymi, które mają zostać zawarte w przewidywanej umowie między UE a USA, a podstawowymi długoterminowymi decyzjami politycznymi, z jakimi UE musi się zmierzyć; podkreśla raz jeszcze, że każda umowa między UE i USA musi zawierać ściśle środki zabezpieczające w zakresie wdrożenia i nadzoru, monitorowane przez organ powołany przez UE, w odniesieniu do bieżącej ekstrakcji wszelkich danych przekazywanych organom amerykańskim na mocy tej umowy, dostępu do nich oraz ich wykorzystywania przez te organy;

13. w związku z tym zwraca uwagę, że możliwością oferującą najwyższy poziom gwarancji byłoby zezwolenie, aby ekstrakcja danych odbywała się na terenie UE, w obiektach UE lub we wspólnych obiektach amerykańsko-unijnych oraz zwraca się do Komisji i Rady o równoczesne zbadanie:

— sposobów wprowadzenia rozwiązania śródkresowego upoważniającego organy sądowe UE do nadzorowania ekstrakcji danych w UE w imieniu państw członkowskich po dokonaniu śródkresowego przeglądu umowy w Parlamencie;

— sposobów zagwarantowania w międzyczasie, że personel UE wyselekcjonowany z instytucji lub organów UE, w tym przykładowo Europejskiego Inspektora Ochrony Danych lub wspólnych amerykańsko-unijnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, posiadający certyfikaty bezpieczeństwa, dołączy do urzędników SWIFT w procesie nadzoru ekstrakcji w USA;

14. podkreśla fakt, że każda umowa między UE i USA, niezależnie od wybranego mechanizmu wdrożenia, powinna być ograniczona w czasie i przewidywać jasne zobowiązania ze strony zarówno Rady, jak i Komisji do przyjmowania wszelkich wymaganych środków w celu opracowania trwałego, uzasadnionego prawnie europejskiego rozwiązania kwestii ekstrakcji wymaganych danych na ziemi europejskiej; umowie powinna również przewidywać oceny i przeglądy pod kątem bezpieczeństwa, dokonywane przez Komisję w wyznaczonym terminie w trakcie realizacji umowy;

15. wzywa do natychmiastowego rozwiązania umowy w przypadku niespełnienia któregokolwiek z zobowiązań;

16. zwraca uwagę, że zasada rzeczywistej wzajemności wymagałaby od organów amerykańskich zezwolenia organom UE oraz właściwym organom państw członkowskich na uzyskiwanie i wykorzystywanie danych z komunikatów finansowych i powiązanych danych przechowywanych na serwerach w USA na takich samych warunkach, jakie mają zastosowanie do organów amerykańskich;

17. domaga się, aby wszelkie istotne informacje i dokumenty, w tym leżące u ich podstaw informacje wywiadowcze, były udostępniane Parlamentowi Europejskiemu do omówienia, zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie poufności, w celu wykazania konieczności tych uregulowań w porównaniu z już istniejącymi instrumentami; zwraca się ponadto do Komisji o regularne składanie sprawozdań na temat funkcjonowania umowy oraz o przekazywanie Parlamentowi pełnych informacji dotyczących każdego mechanizmu kontrolnego stworzonego na mocy rzeczonyj umowy;

18. domaga się otrzymywania pełnych i szczegółowych informacji dotyczących konkretnych praw obywateli europejskich i amerykańskich (np. dostęp, korekta, usuwanie, odszkodowanie i zadośćuczynienie) oraz dotyczących tego, czy przewidywana umowa ma zabezpieczyć prawa na zasadzie niedyskryminacji, niezależnie od narodowości osób, których dane są przetwarzane zgodnie z tą umową, i zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi ogólnych informacji na temat odnośnych praw;

19. wyraża zaniepokojenie, że pozycja handlowa jednego konkretnego dostawcy informacji z komunikatów finansowych była – i nadal będzie – naruszona, jeżeli będzie on nadal traktowany wyjątkowo;

Środa, 5 maja 2010 r.

20. podkreśla, że przewidywana umowa musi gwarantować, że dane osobowe ekstrahowane z bazy danych TFTP przetrzymywane będą na podstawie ściśle interpretowanej zasady konieczności i przez czas nie dłuższy, niż to konieczne dla konkretnego śledztwa lub postępowania, dla celów którego skorzystano z dostępu do nich w ramach TFTP;
21. zwraca uwagę, że koncepcja niewyekstrahowanych danych nie jest oczywista i w związku z tym powinna zostać sprecyzowana; wzywa do określenia maksymalnego okresu przechowywania, który powinien być możliwie jak najkrótszy i w żadnym wypadku nie dłuższy niż pięć lat;
22. podkreśla znaczenie zasady ujawniania danych krajom trzecim w przypadku braku konkretnego uzasadnienia wniosku oraz zasady ujawniania informacji o terrorystach krajom trzecim wyłącznie według ściśle określonych warunków oraz przy odpowiednich gwarancjach, obejmujących ocenę odpowiedności;
23. ponownie podkreśla, że wiążąca umowa międzynarodowa między UE i USA w sprawie prywatności i ochrony danych, w kontekście wymiany informacji do celów egzekwowania prawa, pozostaje kwestią o fundamentalnym znaczeniu;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Kongresowi USA oraz rządowi Stanów Zjednoczonych.

Zapis danych dotyczących nazwiska pasażera (PNR)

P7_TA(2010)0144

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 maja 2010 r. dotycząca rozpoczęcia negocjacji w sprawie umów dotyczących rejestru nazwisk pasażerów (PNR) ze Stanami Zjednoczonymi, Australią i Kanadą

(2011/C 81 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 16 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 8 oraz europejską Konwencję w sprawie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, a w szczególności jej art. 6, 8 i 13,
- uwzględniając podstawowe prawo do swobody przemieszczania się zagwarantowane art. 12 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje na temat danych pasażerów w stosunkach UE-USA, zwłaszcza rezolucję z dnia 13 marca 2003 r. w sprawie przekazywania danych osobowych przez linie lotnicze w przypadku lotów transatlantyckich ⁽¹⁾ z dnia 9 października 2003 r. w sprawie przekazywania danych przez linie lotnicze w przypadku lotów transatlantyckich: stan negocjacji z USA ⁽²⁾, z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie projektu decyzji Komisji określającej odpowiedni poziom ochrony danych osobowych zawartych w rejestrze nazwisk pasażerów (PNR) przekazywanych do Amerykańskiego Biura Cel i Ochrony Granic ⁽³⁾, zalecenie dla Rady z dnia 7 września 2006 r. w sprawie negocjacji umowy ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) w celu zapobiegania terroryzmowi i przestępczości międzynarodowej, w tym przestępczości zorganizowanej, i zwalczania ich ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie SWIFT, porozumienia dotyczącego PNR oraz dialogu transatlantyckiego w tych kwestiach ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie porozumienia ze Stanami Zjednoczonymi w sprawie udostępniania danych osobowych pasażerów (PNR) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, s. 381.

⁽²⁾ Dz.U. C 81 E z 31.3.2004, s. 105.

⁽³⁾ Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, s. 665.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 250.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 349.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0347.